

har man været nødt til at gaa til et saa stærkt Indgreb i denne Kirkegaard for at faa Jyd til sin Jærnbane? Det er det tvivlsomme Spørgsmaal, om man, naar Lovgivningen har fritaget en Ting fra Ekspropriation, saa ikke kan søge Beskyttelse ved Fogedforbud. Man staar i Grunden her over for to meget tvivlsomme Ting: paa den ene Side et ubetinget Krav paa at faa disse Forhold beskyttede ved Domstolene, og paa den anden Side Administrationens Krav paa at kunne handle i visse Tilfælde; heri ligger for mig Vanskeligheden i denne Røstning, men det er jo Spørgsmaal, som man paa andre Trin kan tage op og forhandle om.

J. C. Sørensen: Det kan selvfølgelig ikke falde mig ind at blande mig i en Diskussion om saadanne juridiske Materier som dem, der her foreligger; men den sidste ærede Tale har ved en Bemærkning til den høit ærede Minister givet mig Anledning til at tage Ordet. Det blev fremhævet, at Kjøbenhavn's Magistrat havde vist sin Beredvillighed til paa ethvert Trin at ville gaa paa Forlig i denne Sag, og at det egentlig først var ved Ekspropriationskommissionens Møde, der var opstaaet Stridigheder. Den ærede Forespørger antydede i Gaar i sin Omtale af Ekspropriationskommissionens Møde og af de Grunde, som havde foranlediget den til at ekspropriere dette Areal, 3 Punkter, men et fjerde Punkt omtalte han ikke, og jeg skal tillade mig efter Udskrift af Protokollen for dette Møde at oplæse, hvad Kommissionen, i saa Henseende har anført. Den citerer en Sætning i en Skrivelse af 1ste Juni d. A. fra Begravelsesvæsenet, hvori det hedder, at det „har været belabet paa, at noget Areal maatte forventes afgivet til Jærnbanestrækningens Udvidelse, og at man af Hensyn dertil ogsaa har udsat hidtil at begrave paa denne Del af Kirkegaarden“. Altsaa, Begravelsesvæsenet har været belabet paa, at der vilde blive et Areal eksproprieret, og at det ikke har været blot en Strimmel af Kirkegaarden, som ligger ud til den gamle, nedlagte Jærnbane, synes mig klart maa fremgaa deraf, at der ikke vilde kunne være Tale om at anlægge Gravsteder paa denne Strimmel, som er beplantet helt ud. Der maa altsaa have været tænkt paa et større Stykke af dette Areal, og det er ikke saa lille, for det er henved 10 Tdr. Land eller saa. Det forekommer mig, at dette Punkt fortjente ved denne Lejlighed at blive fremdraget, og derfor har jeg ikke villet undlade at sige disse Par Ord, men for øvrigt skal jeg ikke komme nærmere ind paa Sagen.

Ministeren for offentlige Arbejder (Singersleb): Jeg tror ikke, det paa noget Punkt er blevet benægtet fra Begravelsesvæsenets Side, at der vilde blive Tale om at affaa og maatte blive Tale om at affaa noget Areal, og det turde ogsaa følge deraf, at til selve det ny Spor behøvedes der en Del fra Vestre Kirkegaard. For saa vidt kan jeg godt betræfte det, det ærede Medlem (J. C. Sørensen) ophlyste. — Jeg har ikke bethjættet det ærede 1ste kongevalgte Medlem (S. N. Hansen) hans personlige Virksomhed, at han ikke er kommen tidligere; jeg har kun sagt, at jeg tror ikke, at det ærede Medlem har været opmærksom paa, at det egentlig er Ministeren, som forestaar og maa forestaa hele Ekspropriationen, og hvis man tidligere var kommen med Henvendelser paa anden Maade og navnlig havde benyttet den Tid, som gik tabt, Tiden fra 31te Maj, Besigtigelsesforretningen, indtil 27de Juni, Ekspropriationsforretningen — det var den Tid, i hvilken man skulde have taget Sagen op, og jeg er sikker paa, at man da kunde have taget den op med Virkning — saa vilde man have undgaaet adskillige Ubehageligheder, som vi dog allesammen helst vilde have været fri for.

S. N. Hansen: Jeg vil lige over for det ærede Medlem fra 2den Kreds (J. C. Sørensen) sige, at hans Udtalelse i Dag undrede mig; jeg synes ikke, han skulde have fremført den. Han sagde, at man tidligere har vidst fra Begravelsesvæsenets Side, at der vilde blive taget Jord bort fra Kirkegaarden til Jærnbanen, og derfor tror han, at man ikke kan være bleven saa overrasket ved det Forlangende, der fremkom, som man siger, at man blev. Jeg synes, at derimod maa dog staa dette som en Kendsgerning, en Sandhed, at i alt Fald for mit Vedkommende kom denne Jordring i høj Grad overraskende, og jeg synes ikke, at det af de Sætninger, som han læste op, fremgik, at der i saa Henseende var fremført noget urigtigt fra min Side. Det, som det ærede Medlem læste op; var jo dette, at man har været belabet paa, at der vilde komme nogle Krav fra Jærnbanens Side; det, man var belabet paa, var dette, at denne Jærnbane-strækning skulde udvides, at Sporet skulde lægges ind paa Kirkegaardsarealet, og at der derved vilde blive fraaaret dette saadan noget som en halv eller en hel Tønde Land. Det ærede Medlem har ikke Lov til at sige, at man vidste eller tænkte sig andet end dette, thi det er faktisk saa sikkert som noget, at ingen har tænkt sig andet. Det maa dog respekteres, naar det siges. Hvad kan det